



Рак на яйчниците

от Марлийз Ейнинджър

12 Април 2006 година

Сън за една синя кофа

Тя стоеше в мокрия пясък, леко наклонена и пълна с влажни вестници; правоъгълна, съвсем обикновена, синя кофа. Върху вестника имаше мрежа от финни бели нишки – плесен или мицел. Вдигнах най-горния слой, но явно мицелът беше проникнал във вестника. Издърпах повече, за да видя до къде е проникнал, но всъщност той вече бе стигнал до пластмасата, свързвайки вестника със самата кофа. Не можех да ги разделя и се събудих задъхана.

Знаех много добре какво означава сънят. Дали имам рак?

Всичко започна напълно безобидно. Рутинен преглед при личния лекар, където ми бе казано, че имам голямо образуване, нещо се напипваше около матката.

„Най-вероятно са фиброми, но те са безобидни. Нека да те видим на ултразвук, за да сме сигурни“.

Звучеше разумно, но както винаги аз бях заета с милион други неща и няхах време за ултразвук още няколко седмици. Резултатът показваше множество малки образувания или някаква друга маса и аз отидох пак при личната лекарка (която между другото е страхотен човек и фантастичен лекар).

Както се оказа, ултразвукът повдигна повече въпроси, отколкото отговори. Можеше да бъдат дермоидни образувания, кисти или дори тумор на яйчника. Досега не бях особено притеснена. Дермоидите са странни образувания, които израстват на неочаквани места и често съдържат неприятна смесица от различни тъкани, като мастна тъкан, косми или дори зъби. Тези неща или кистите ми изглеждаха приемлива диагноза, която можех да приема и да живея с нея. Обърнах се към гинеколог, който поиска още един ултразвук, с по-високо качество, както и кръвни изследвания. Междувременно можех да усещам това, което растеше. Когато лягах по гръб, усещах натиск навсякъде и започнах да нося провиснали панталони с ластична талия. Не ме беше грижа дали е киста, дермоид или нещо друго.

Почувствах се предадена от собственото ми тяло. Редовно правех упражнения, хранех се доста здравословно, похарчих много пари за здравословни и органик храни. Как можа тялото ми да ми причини това? Да не би да имам радон (газ) в мазето? Или оловните пломби?

Предстоеше следващата ми среща с гинеколога и аз седях в кабинета много напрегната. Каква ще бъде присъдата? Предполагах, че ще имам нужда от операция, за да се премахне „кистата“ – така го наричах.

- Така - каза добрият лекар и нервно се усмихна, – всъщност не сме много сигурни какво точно е това.
- КАКВО? – помислих си аз. – Те все още не знаят?
- Освен това, един от кръвните показатели показва леко увеличение, което би могло да е индикация за тумор.

Погледнах го. – В такъв случай какво ще правите? Биопсия?

- О, не. Твърде е рисковано, ако се окаже злокачествено. Лично аз няма да правя нищо с нещо подобно, а ще ви изпратя при завеждащия за надлежно организиране.
- Какво имате предвид?
- Ами, ако се усъмнят за рак, ще се следва стриктна процедура при операцията и докато сте още на масата образуването ще се изпрати за анализ.
- Аха. Значи, какво точно ще направят?

Последва друг нервен смях.

- Ами, ще премахнат всичко.

Почувствах се сякаш някой беше изпуснал от високо огромен леден блок на корема ми.

- Бихте ли определили това „всичко“? – казах тихо.
- Ами, пълна хистеректомия – матка, яйчници; ще проверят и перинеума. Веднага ще навлезете в менопауза.

Честно казано не помня какво се случи след това, докато не седнах в колата си на паркинга. Не ми достигаше въздух и се разплаках. Искане да ме кастрират. Поех си дълбоко въздух, извадих си мобилния телефон и се обадох на моя натуропат.

„Току-що научих нещо, което смятам че може да ти помогне. Нарича се „Новата медицина“

- ми каза Катрин. - Трудно е да се обясни по телефона, но е толкова невероятно, изумително е.” Определихме си среща и аз затворих. Почувствах се с около 50 кг по-лека, щом ми предложиха алтернатива.

Започнах да мисля за образуванията ми. Имах една теория, която полугласно споделих с личния ми лекар преди време. Би ли могло това да е отговор на тялото ми по отношение на бебето, което толкова отчаяно исках години наред, а то не идваше, тъй като съпругът ми реши да си направи вазектомия след първото ни дете? Приех тази възможност – не, нека се поправя – главата ми прие това решение, коремът ми не. „Аз твърдо вярвам във връзката тяло-душа; всичко е възможно” – ми беше казала лекарката.

След първата ми среща с Катрин вече бях очарована от тази „Нова медицина“. Става въпрос за медицина, която всъщност обяснява ЗАЩО се разболяваме; една теория на д-р Хамер, брилянтен лекар. Неговата теория, основана на еволюцията и подкрепена от над 40 000 примера, съдържа обяснения, които бяха толкова логични, че сърцето ми биеше лудо от възхищение.

Германската нова медицина (GNM), както се нарича сега, е доказала категоричната връзка между мозък и орган по отношение на всяко състояние, което преживяваме. Това означава, че един добре обучен човек може да погледне мозъчна томография на даден пациент и да определи какви симптоми има в момента и всъщност да разчете цялата му медицинска история!

Според GNM, туморите на яйчниците са причинени от „конфликт на дълбока загуба“. Анализирах предишните си чувства. Оказа се истина. Аз не просто исках друго дете, ами бях напълно обсебена от тази мисъл. Ако мислите, че можете да си представите колко зле беше състоянието ми, помислете отново. Съмнявам се, че имате някаква представа.

Сънувах, че намирам изоставени бебета в контейнерите или пред входната ми врата. Представях си, че отивам в бедстващи райони и се връщам вкъщи с осиротели младежи. Започнах работа в типично мъжка професия и седях на заседанията (често единствена жена там) и оценявах колегите си като потенциални донори. Дори си мислех да прилъжа съпруга ми да посетим някоя секс оргия, така че да използвам възможността случайно да забременея. Стоях под душа и почти можех да усетя, че ми идва кърма, въпреки че дъщеря ми бе отбита преди години. Бях биологично неуправляема. А при всичко това мозъкът ми продължаваше да нашепва: „Веднъж стигнеш ли 45, играта свършва. Забрави да забременееш след това.“

Навърших 45 г. само четири месеца преди лекарят да открие предполагаемите фиброми. Всъщност съм загубила детето, което никога не е присъствало другаде, освен в ума ми.

Следващите четири месеца са ми мъгляви. Сънят за синята кофа се случи някъде в гъстата мъгла от преживявания, шокове, изненади и емоции, които последваха.

Посетих семинари по GNM, направих си скенер на мозъка без контрастно вещество и дори лично говорих с д-р Хамер. Видях издайническия знак за конфликт на яйчниците на собствената ми томография, точно където документацията на д-р Хамер посочваше, че трябва да бъде.

А как според GNM щяха да бъдат лекувани кистите ми? Това щеше да бъде трудната част, както се и оказа: Оставете я 9 месеца – толкова й трябват, за да се развие добре. Ако я отстраните по-рано, тя ще израсте отново, докато има тъкан от яйчника. След това, ако е твърде голяма, може да се премахне по всякакъв начин.

Казах си: изчакай и мисли позитивно! Говорех на хората за моята „киста“, най-вече на близките ми. Беше изключително трудно девет месеца да се противопоставям на натиска на близките ми, които ми повтаряха „прави каквото ти казват лекарите, защото не искаме да те загубим!“ Като си спомням тези моменти, не мога да не благодаря на сестра ми, която беше най-близо до истината, толкова близо, че само прие това, което правех, без да се опитва да ме разубеждава. Трябва да е било изключително трудно да се направи.

Влязох в раковото отделение в болницата, където отказах да подпиша розовия формуляр, който даваше свобода на лекарите да правят „това, което е най-добре за мен“. Резултатът? Беше ми казано, че тъй като те са с вързани ръце не могат да ме оперират. Почувствах се така сякаш молах лекарят съвсем безгрижно да ме кастрира. Не го направих.

- Чудесно – казах, - намерете ми някой, който ще може.

Направиха го. Един доста способен и разбран човек, който въпреки, че му беше трудно през по-голяма част от времето, уважаваше факта, че крайното решение принадлежеше на пациента, а не на лекаря. Не че не се опита да промени мнението ми, но му заявих, че съм дошла на този свят с два яйчника и една матка и възнамерявам да си отида с поне две от тях все още непокътнати, благодаря много.

Бях свикнала лекарите да ми казват, че ще умра ако продължавам да упорствам с тази лудост. Не допускай никакви грешки: ако спреш да мислиш, че си напълно против статуквото, пренебрегвайки цялото конвенционално схващане за рака, с което са ни промили мозъците, става доста плашещо от време на време. Питаш здравия си разум, съмняваш се, сънуваш сини кофи...

Ако не бях научила за GNM, няхах подкрепата на моя натуропат и на личния ми лекар, ако не бях толкова сигурна в чувството, че отглеждам тези бучки вместо бебе и не бях видяла доказателството на скенера със собствените ми очи и не на последно място, ако няхах предвиждането да замълча и никога да не споменавам думата с „P” пред семейството ми – не знам какво би се случило. Най-вероятно щях да стана жертва на медицинската система, която просто не разбирам. Една система, която става все по-добра в ранното диагностициране, но не е направила никакъв значим статистически прогрес в лечението на рака.

Както се и оказа, аз „родих” моя почти двукилограмов лъв яйчник, който до края не се поддаваше на точен анализ. Окончателният медицински доклад го определяше като съмнителен тумор. Германската нова медицина го нарича лечебен тумор на яйчника, а моята десетгодишна дъщеря го нарече „моето малко братче – лилава бучка”. Това ме накара да се смея и плача едновременно, благодарна за всичко, което имам.

Това беше преди три години и сега се чувствам страхотно. Хората ме питат, ако отида на преглед и остана изненадана дали ще им кажа, че не се притеснявам. А трябва ли? Според Германската нова медицина няма причина. Биологичната програма, която моето тяло изпълняваше вече приключи, така че няма да има повторение. Този проблем би се появил само ако естественият процес е бил прекъснат по някакъв начин. Това е почти неразбираемо за всеки, който не гледа сериозно на медицина, базирана на човешката еволюция. Щом веднъж го направите, щом веднъж разберете начина, по който телата ни са се развивали през вековете и защо реагират точно по този начин, вие ще гледате на здравето си по изцяло нов начин.

Ако можех да споделя нещо с вас извън всичко това, то това би било да се научим да разбираме тялото си в светлината на биологичните открития на GNM. **Най-важното – опитайте се да го направите преди да се разболее!** Безкрайно трудно е да го направите, когато вече сте болен и сте засмукан от реактивния двигател на конвенционалната медицина. Моля ви, не ме разбирайте погрешно – ние все пак се нуждаем от конвенционалната медицина, но имаме нужда тя да работи с нас, заедно да шофираме, а не покорени да седим на задната седалка и някой друг да е поел контрола. Не бихте позволили на някой да направи това с колата ви – не им позволявайте да го правят и с живота ви.

Марлийз Ейнинджър

Източник: www.LearningGNM.com